

Ministru kabineta noteikumu "Grozījumi Ministru kabineta 2004.gada 6.janvāra noteikumos Nr.21 „Valsts noslēpuma, Ziemeļatlantijas līguma organizācijas, Eiropas Savienības un ārvalstu institūciju klasificētās informācijas aizsardzības noteikumi” projekta sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojums (anotācija)

Tiesību akta projekta anotācijas kopsavilkums	
Mērķis, risinājums un projekta spēkā stāšanās laiks (500 zīmes bez atstarpēm)	<p>Projekts izstrādāts, lai:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) aktualizētu noteikumu regulējumu, kas vairs neatbilst mūsdienu iespējām un vajadzībām (elektroniska informācijas apmaiņa, sadarbība ar ārvalstīm un starptautiskām organizācijām); 2) precizētu valsts drošības iestāžu kompetenci atbilstoši likuma „Par valsts noslēpumu” regulējumam (attiecībā uz personu pārbaudēm, speciālo atļauju izsniegšanu, signālu izlūkošanas informācijas aizsardzību); 3) novērstu atsevišķas praksē konstatētas nepilnības, t.sk. attiecībā uz aptaujas lapām. <p>Projekts stāsies spēkā vispārējā kārtībā.</p>

I. Tiesību akta projekta izstrādes nepieciešamība		
1.	Pamatojums	Aizsardzības ministrijas iniciatīva.
2.	Pašreizējā situācija un problēmas, kuru risināšanai tiesību akta projekts izstrādāts, tiesiskā regulējuma mērķis un būtība	<p>Projekts paredz:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) vienkāršot procesu, kādā tiek uzsāktas personu pārbaudes un izsniegtas speciālās atļaujas pieejai valsts noslēpumam, atvieglojot informācijas aprites procesu starp valsts drošības iestādēm un institūcijām, kuras iniciē personu pārbaudes; 2) ieviest speciālu regulējumu, kas būs piemērojams klasificētās informācijas apmaiņā ar ārvalstu un starptautisko organizāciju institūcijām; 3) mainīt likumam „Par valsts noslēpumu” neatbilstošo kompetenču sadalījumu starp valsts drošības iestādēm attiecībā uz personu pārbaudēm un speciālo atļauju izsniegšanu pieejai valsts noslēpumam, tādējādi novēršot dublēšanos, t.i., divu valsts drošības iestāžu iesaisti vienā personas pārbaudē, kā arī attiecīgi precizēt speciālo atļauju uzskaiti; 4) iekļaut detalizētāku regulējumu attiecībā uz pieeju signālu izlūkošanas informācijai, tādējādi precizējot arī Militārās izlūkošanas un drošības dienesta (turpmāk – MIDD) kā nacionālās signālu izlūkošanas iestādes uzdevumus šīs informācijai aizsardzībai; 5) veikt izmaiņas terminoloģijā, aptaujas lapu saturā un to klasifikācijas pakāpē, kā arī precizēt valsts noslēpuma objektu iznīcināšanas kārtību izņēmuma stāvokļa laikā. <p>Ministru kabineta 2004.gada 6.janvāra noteikumi Nr.21 „Valsts noslēpuma, Ziemeļatlantijas līguma organizācijas, Eiropas Savienības un ārvalstu institūciju klasificētās informācijas aizsardzības noteikumi” (turpmāk – noteikumi) nosaka kārtību, kādā institūcijas iniciē personu pārbaudi pieejai valsts noslēpumam, iesniedzot valsts drošības iestādēm šīs pārbaudes veikšanai nepieciešamos dokumentus. Noteikumu sākotnējā redakcija ir izstrādāta 2004.gadā, līdz ar to tie nepieļauj dokumentu apriti elektroniski. Minētais attiecināms arī uz apliecinājumu par to, ka personai ir tiesības veikt darbu ar valsts noslēpumu – saskaņā ar noteikumiem pašlaik to var apliecināt tikai ar noteikta parauga apliecību (speciālo atļauju), ko parakstījis valsts drošības iestādes vadītājs un kuru valsts drošības iestāde izsniedz attiecīgajai personai. Izpildot šo noteikumu prasību, tiek nelietderīgi izlietoti resursi, jo lielākoties personām šādas</p>

fiziski izsniegtas apliecības ikdienā nav nepieciešamas. Kā piemēru var minēt Aizsardzības ministriju un tās padotības iestādes, kurās kopumā ir aptuveni 13000 amati, ko var ieņemt tikai personas, kurām piešķirta speciālā atļauja darbam ar valsts noslēpumu. Apmēram 90% no šīm personām speciālā atļauja ir nepieciešama amata pienākumos noteiktu uzdevumu veikšanai tikai attiecīgās institūcijas ietvaros. Tas nozīmē, ka šīm personām faktiski nav nepieciešama noteikumos paredzētā valsts drošības iestādes vadītāja parakstītā apliecība, ja vien tiek nodrošināts, ka attiecīgā institūcija ir informēta par personai piešķirto pieeju valsts noslēpumam. Ievērojot minēto, Projektā paredzētā iespēja valsts drošības iestādēm noteiktā kārtībā informēt institūciju par personas tiesībām veikt darbu ar valsts noslēpumu, neizsniedzot tām noteiktā parauga speciālo atļauju, ievērojami samazinātu administratīvo slogu, kas rodas no noteikta parauga speciālo atļauju izsniegšanas vai nosūtīšanas, glabāšanas un atpakaļ saņemšanas, gan valsts drošības iestādēm, gan pašām institūcijām. Vienlaikus jānorāda, ka minētais neattiecas uz gadījumiem, kad persona jāinformē par to, ka tai ir liegta pieeja valsts noslēpumam vai attiecīgas kategorijas valsts noslēpuma objektiem, jo kārtība, kādā personu informē par šādu lēmumu, ir precīzi noteikta likumā „Par valsts noslēpumu” - tai var būt būtiska nozīme, apstrīdot valsts drošības iestādes lēmumu.

Ievērojot visu iepriekš minēto, Projekts paredz grozījumus noteikumu 4. punktā, 11.2. apakšpunktā, 12.¹ un 15. punktā, kā arī 20.4., 20.6. un 20.7. apakšpunktā, dodot iespēju institūcijai un valsts drošības iestādei savstarpējā komunikācijā par personu pieeju valsts noslēpumam izmantot arī elektroniskas saziņas metodes (vienlaicīgi neatceļot un pieļaujot arī esošo kārtību, ja vienošanās par šādu elektronisku saziņu nav).

Tāpat arī, lai atvieglotu informācijas apriti un samazinātu tādu dokumentu skaitu, kurus pašrocīgi jāparaksta pārbaudāmajai personai, Projektā ir precizēts noteikumu 11. punkts, kā arī noteikumu 2. un 3. pielikums. Paredzēts, ka visi saistību apliecinājumi un personas apņemšanās turpmāk būs iekļauti vienā saistību rakstā (noteikumu 3.pielikums) – tas būs vienīgais dokuments, ko personai obligāti jāiesniedz pašrocīgi parakstītu. Savukārt par kārtību, kādā tiek iesniegta aptaujas lapa (noteikumu 2.pielikums) un informācija par izmaiņām aptaujas lapā, institūcija būs tiesīga vienoties ar kompetento valsts drošības iestādi. Tātad – šāda informācija varēs tikt sagatavota un iesniegta arī elektroniski, ja institūcija par to būs vienojusies ar valsts drošības iestādi un tiks nodrošināta informācijas iesniedzēja un iesniegšanas laika identifikācija.

Šajā kontekstā jānorāda, ka pašlaik noteikumos (tāpat arī Ministru kabineta 2004. gada 26. oktobra noteikumos Nr. 887) ir nepamatoti noteikts, ka visas personu aizpildītās aptaujas lapas ir valsts noslēpuma objekts ar klasifikācijas pakāpi „KONFIDENCIĀLI”, kas attiecīgi liedz šādas informācijas sagatavošanu un iesniegšanu elektroniski. Projekts paredz, ka turpmāk aptaujas lapas varēs neklasificēt (ja tam nebūs pamats), jo aptaujas lapā iekļautā informācija ir personas dati, kurus jāaizsargā kā ierobežotas pieejamības informāciju, un tikai atsevišķos izņēmuma gadījumos aptaujas lapā tiek iekļauta informācija, kas tik tiešām klasificējama kā valsts noslēpuma objekts. Nepiešķirot valsts noslēpuma statusu personas aizpildītajai aptaujas lapai, radīsies iespēja aptaujas lapā apkopot informāciju iesniegt ar mūsdienīgām metodēm, proti, elektroniski.

Dodot iespēju institūcijām elektroniski nosūtīt valsts drošības iestādei personu pārbaudei nepieciešamo informāciju un arī saņemt elektronisku apliecinājumu, ka personai ir dotas tiesības veikt darbu ar attiecīgas kategorijas valsts noslēpuma objektiem, ievērojami samazināsies institūciju un valsts drošības iestāžu lietvedību noslogojums un administratīvais slogs kopumā.

Lai vēl vairāk samazinātu institūcijas un valsts drošības iestādes

savstarpējās sarakstes nepieciešamību, Projekts paredz saistību raksta iekļaušanu to dokumentu kopumā, ko institūcija iesniedz, injicējot personas pārbaudi (11.4. apakšpunkts). Attiecīgi svītrots arī noteikumu 12. punkts un 20.8. apakšpunkts.

Projekts paredz grozījumus noteikumos, kas precizē valsts drošības iestāžu kompetenci, tajā skaitā precizēta tiek arī terminoloģija.

Noteikumos tiek lietots termins „attiecīgā valsts drošības iestāde”, par kuru saskaņā ar noteikumu 12.1. apakšpunktu ir jāuzskata valsts drošības iestāde, kas pieņēmusi lēmumu personai izsniegt speciālo atļauju. Vienlaikus šis termins ir lietots arī noteikumu 27. punktā attiecībā uz valsts drošības iestādi, kura sniedz atzinumu par telpu piemērotību valsts noslēpuma uzglabāšanai.

Noteikumi šā brīža redakcijā atšķirīgi reglamentē jautājumu par to, kura valsts drošības iestāde pieņem lēmumu attiecīgās institūcijas telpu un personu pārbaudes rezultātā. Attiecībā uz institūcijas telpu pārbaudi un pārbaudes rezultātā sniedzamo atzinumu ir saglabāts likumam ”Par valsts noslēpumu” atbilstošais sadalījums pēc nozarēm, savukārt attiecībā uz personu pārbaudi un lēmumu par pieeju valsts noslēpumam ir ieviests cits princips – sadalījums atkarībā no piešķiramās speciālās atļaujas kategorijas. Proti, noteikumu 10.1. apakšpunkts nosaka, ka 1.kategorijas speciālās atļaujas izsniedz Satversmes aizsardzības birojs (turpmāk – SAB). Rezultātā personas pārbaude joprojām tiek veikta valsts drošības iestādē atbilstoši attiecīgajai nozarei, savukārt gala lēmumu par speciālās atļaujas pieeju valsts noslēpumam izsniegšanu atkarībā no kategorijas var pieņemt cita valsts drošības iestāde – SAB. Tas nozīmē, ka vienai institūcijai pašlaik var būt divas dažādas „attiecīgās valsts drošības iestādes”. Līdz ar to nav saprotams, kura valsts drošības iestāde sniegs atzinumu par telpu piemērotību darbam ar valsts noslēpumu.

Šajā kontekstā jānorāda, ka likuma ”Par valsts noslēpumu” 7.panta trešajā daļā ir noteikts, ka valsts drošības iestādes atbilstoši likumā noteiktajai šo iestāžu kompetencei vada, koordinē, kontrolē un veic valsts noslēpuma aizsardzības pasākumus, bet šī likuma 10.panta trešajā un ceturtajā daļā ir skaidri noteikta valsts drošības iestāžu kompetence personu un telpu pārbaudes jomā. Saskaņā ar likuma „Par valsts noslēpumu” 10.panta pirmo daļu valsts drošības iestādes savas kompetences ietvaros pārbauda personas un sniedz atzinumu par speciālās atļaujas darbam ar valsts noslēpumu izsniegšanas iespēju. Savukārt Valsts drošības iestāžu likuma 11.panta otrā daļa nosaka, ka valsts drošības iestādes to noteiktās kompetences ietvaros darbojas patstāvīgi. Ievērojot minēto, secināms, ka noteikumu 10.1. apakšpunkts, kas nosaka, ka 1.kategorijas speciālās atļaujas izsniedz tikai SAB, faktiski neatbilst likumos skaidri noteiktajai valsts drošības iestāžu kompetencei patstāvīgi veikt personu pārbaudi un sniegt atzinumu par speciālās atļaujas izsniegšanu. Nedz likumā „Par valsts noslēpumu”, nedz arī citos normatīvajos aktos nav iekļauts deleģējums Ministru kabinetam mainīt valsts drošības iestāžu kompetenci.

Noteikumos iekļautā norma, kas nosaka, ka visas 1.kategorijas speciālās atļaujas izsniedz SAB, ir saglabājusies vēsturiski. Līdz 2002.gada 23.oktobrim Valsts drošības iestāžu likuma 13.panta septītās daļas 2.punktā bija noteikts, ka Satversmes aizsardzības birojs koordinē valsts drošības iestāžu darbību. Šīs vēsturiskās normas dēļ līdz 2018.gada 1.jūlijam likuma „Par valsts noslēpumu” 11.panta piektajā daļā un 13.panta trešajā daļā bija paredzēts, ka valsts drošības iestāžu atteikumu izsniegt speciālo atļauju, speciālās atļaujas anulēšanu, tās termiņa nepagarināšanu vai kategorijas pazemināšanu var apstrīdēt SAB direktoram. Stājoties spēkā 2018.gada 1.februāra likumam „Grozījumi likumā „Par valsts noslēpumu””, kura rezultātā atteikumu izsniegt speciālo

atļauju vai lēmumu par speciālās atļaujas anulēšanu, tās termiņa nepagarināšanu vai kategorijas pazemināšanu persona vairs nevar apstrīdēt SAB direktoram, bet gan pārsūdz tiesā, zūd arī nepieciešamība iesaistīt SAB citu valsts drošības iestāžu veiktajās personu pārbaudēs, kā arī citos valsts noslēpuma aizsardzības pasākumos. Atbilstoši Projektā paredzētajam turpmāk valsts drošības iestādes varēs patstāvīgi pieņemt lēmumu par 1.kategorijas speciālās atļaujas izsniegšanu un nepieciešamības gadījumā pārsūdzības procesā aizstāvēt savu lēmumu tiesā.

Lēmuma par 1.kategorijas speciālo atļauju izsniegšanu patstāvīga pieņemšana ļaus valsts drošības iestādēm īstenot arī vienu no likumā „Par valsts noslēpumu” paredzētajiem valsts noslēpuma aizsardzības profilaktiskajiem pasākumiem, proti – speciālās atļaujas kategorijas pazemināšana – kas ir aktuāli gadījumos, kad pārbaudāmās personas rīcībā ir saskatāmi tādi riska faktori, kuru dēļ personai varētu liegt pieeju sevišķi slepeniem valsts noslēpuma objektiem, vienlaicīgi tomēr neliedzot tiesības strādāt ar mazāk sensitīvu – slepenu vai konfidenciālu – informāciju. Šobrīd šādu lēmumu pieņemšana par speciālās atļaujas kategorijas pazemināšanu no 1. kategorijas uz 2. vai 3. kategoriju nav iespējama, jo lēmums par zemākas kategorijas speciālās atļaujas piešķiršanu ir jāpieņem citai valsts drošības iestādei.

Valsts drošības iestāžu patstāvīga lēmuma par 1. kategorijas speciālo atļauju izsniegšanu pieņemšana turklāt samazinās administratīvo slogu, kas saistīts ar personas pārbaudes lietu pārsūtīšanu un atkārtotu vērtēšanu, kā arī nodrošinās, ka valsts drošības iestāde var veikt pilnvērtīgu uzraudzību pār tās kompetencē esošo nozari un arī visām personām, kurām šajā nozarē ir izsniegtas speciālās atļaujas.

Ņemot vērā visu iepriekš minēto, Projekts paredz arī redakcionālus grozījumus noteikumu 4.punktā, kā arī 11.1., 11.2. apakšpunktā, 12.¹, 13., 14., 15. punktā 16.2., 20.4., 20.6., 20.7., 21.6., 21.7., 21.8. apakšpunktā, 27., 97., 100., 108.,112., 114. un 118. punktā, aizstājot terminu „attiecīgā valsts drošības iestāde” ar precīzāku terminu „kompetentā valsts drošības iestāde”.

Tāpat arī Projektā precizēts noteikumu 14.punkts, kas nosaka speciālo atļauju uzskaiti un informācijas sniegšanu par speciālās atļaujas esamību – ņemot vērā, ka informācijai par konkrētas personas pieeju valsts noslēpumam (t.i., speciālās atļaujas piešķiršanu un esamību) ir sensitīvs raksturs, tikai kompetentā valsts drošības iestāde var izvērtēt, kuram pieļaujams sniegt šādu informāciju. Tāpat precizēta noteikumu 108. un 112.punktā noteiktā valsts drošības iestāžu kompetence saņemt dienesta izmeklēšanas materiālus un informāciju par dienesta izmeklēšanas pārtraukšanu, kā arī precizēts 53.punkts, kas reglamentē lēmuma pārsūdzības kārtību gadījumos, ja saņemts atteikums izsniegt valsts noslēpumu saturošu informāciju, lai tas atbilstu ar 2018.gada 1.februāra likumu „Grozījumi likumā „Par valsts noslēpumu”” noteiktajai kārtībai, kādā apstrīd un pārsūdz lēmumu par speciālās atļaujas atteikumu, anulēšanu vai kategorijas pazemināšanu.

Likuma ”Par valsts noslēpumu” 7.panta devītajā daļā ir noteikts, ka MIDD ir nacionālā signālu izlūkošanas iestāde, vienlaikus ārējos normatīvajos aktos nav reglamentēti uzdevumi, kas no šādas funkcijas izriet. Signālu izlūkošanas informācija ir specifiska, īpaši sensitīva informācija, kuras aizsardzības pamatprincipi var atšķirties no vispārējiem klasificētās informācijas aizsardzības principiem, tādēļ pirms persona uzsāk darbu ar šādu informāciju MIDD ir jāveic šīs personas instruēšana. Attiecīgi noteikumus paredzēts papildināt ar jaunu 11.³, 11.⁴ un 11.⁵ punktu, kas to reglamentē.

Personu pārbaudes materiāliem nav arhīviskas vērtības, tādēļ, lai samazinātu uzglabājamās informācijas apjomu, šādu informāciju pēc noteikta laika, kad tā vairs nav nepieciešama darbam, var iznīcināt. Precizējot noteikumu 13.punktu, Projekts nosaka šādas informācijas glabāšanas ilgumu.

Nemot vērā to, ka ar 2018.gada 1.februāra likumu „Grozījumi likumā „Par valsts noslēpumu”” tika noteikts personas pārbaudes maksimālais termiņš (personas pārbaude kopumā var ilgt līdz sešiem mēnešiem), Projekts paredz, ka pieprasījums par jaunas speciālās atļaujas izsniegšanu ir jāiesniedz vismaz sešus mēnešus pirms esošās speciālās atļaujas derīguma termiņa beigām. Ievērojot to, ka jaunu aptaujas lapu valsts drošības iestādei iesniedz pati persona, kura veic darbu ar valsts noslēpumu, nevis iestādes vadītājs, Projektā paredzēts normu par jaunas aptaujas lapas iesniegšanu svītrot no 15.punkta un noteikumus papildināt ar jaunu 21.7. apakšpunktu.

Kopš noteikumu pieņemšanas laika – 2004.gada – ir ievērojami palielinājusies starptautiskā sadarbība un attiecīgi arī klasificētas informācijas apmaiņa ar ārvalstu partneriem un starptautiskām organizācijām. Valsts noslēpumu saturošā informācija nereti tiek izmantota minēto subjektu dokumentu gatavošanā, līdz ar to starptautiski saprotamu klasifikācijas apzīmējumu lietošana ir ļoti būtiska valsts noslēpuma aizsardzības nodrošināšanai, īpaši ņemot vērā to, ka informācijas apmaiņa ar ārvalstīm un starptautiskām organizācijām lielākoties notiek elektroniskā vidē.

Neskatoties uz minēto, noteikumi joprojām skaidri nenosaka valsts noslēpuma apzīmējumu lietošanu svešvalodā uz svešvalodā radītiem vai tulkotiem dokumentiem, līdz ar to pastāv risks, ka šīs informācijas elektroniskas pārsūtīšanas rezultātā citu valstu pārstāvjiem nesaprotamie apzīmējumi „tiek pazaudēti” un informācija turpmāk var netikt uzskatīta par klasificētu.

Ievērojot minēto, lai ārvalstu partneriem būtu saprotami apzīmējumi, kas izvietoti uz Latvijā radītas klasificētas informācijas, Projektā paredzēta iespēja dokumenta sagatavotājam lietot apzīmējumus tādā svešvalodā, kādā ir sagatavotā dokumenta teksts. Tāpat arī Projektā iekļauti apzīmējumi, kas nosaka, ka informācija radīta konkrētam mērķim – nodošanai konkrētai ārvalstij vai starptautiskajai organizācijai.

Noteikumu 96.punktā ir noteikts, ka institūcijā sagatavotos un reģistrētos valsts noslēpuma objektus var iznīcināt, ja tie nav nepieciešami darbam, izņemot vienu eksemplāru, kura glabāšanu pēc tā deklasificēšanas saskaņo ar valsts arhīviem. Arhīvu likumā noteiktie dokumentu glabāšanas principi nosaka, ka glabāšanai valsts arhīvā nodod tikai tādus dokumentus, kuriem ir arhīviska vērtība, tādēļ arī Projektā paredzēts noteikumus precizēt, nosakot, ka pēc dokumenta deklasificēšanas ar Valsts arhīvu saskaņo tikai tādu dokumentu glabāšanu, kuriem ir arhīviska vērtība.

Ņemot vērā klasificētās informācijas ievērojamo apjomu, kā arī institūciju, kurās glabā valsts noslēpumu, lielo skaitu, Valsts aizsardzības plāna izstrādes un ar tā īstenošanu saistīto mācību laikā ticis konstatēts, ka situācijās, kad valstī ir izsludināts izņēmuma stāvoklis un ir jānodrošina valsts noslēpuma objektu evakuācija, praksē nebūs iespējams nodrošināt valsts drošības iestādes darbinieka klātbūtni visu slepenu un sevišķi slepenu valsts noslēpuma objektu iznīcināšanas procesā.

Ievērojot minēto, Projekts precizē noteikumu 97.punktu, nosakot, ka, ja valstī ir izsludināts izņēmuma stāvoklis, tad valsts noslēpuma

		<p>iznīcināšanas procesā nav nepieciešama valsts drošības iestādes darbinieka līdzdalība.</p> <p>Kaujas lauka informācija ir specifiska, ar militāru kaujas uzdevumu izpildi saistīta klasificēta informācija, kura savu aktualitāti zaudē pēc attiecīgā uzdevuma izpildes, tas nozīmē, ka pēc minētās aktualitātes zaudēšanas tās izpaušana nevar radīt likumā „Par valsts noslēpumu” noteikto apdraudējumu, un tā būtu deklasificējama. Ņemot vērā to, ka militāro operāciju laikā nav iespējams īstenot informācijas deklasificēšanu, savukārt šādas neaktuālas informācijas turpmāka aizsardzība var apgrūtināt kaujas uzdevuma izpildi, ir nepieciešams rast iespēju šādu informāciju iznīcināt uzdevuma izpildes laikā. Ievērojot minēto, Projekts precīzē noteikumu 100.punktu, nosakot, ka valsts noslēpuma objektus, kas satur kaujas lauka informāciju, var iznīcināt bez valsts drošības iestādes darbinieka - liecinieka klātbūtnes.</p>
3.	Projekta izstrādē iesaistītās institūcijas un publiskas personas kapitālsabiedrības	Militārās izlūkošanas un drošības dienests, Aizsardzības ministrija, ar Aizsardzības ministra 2020.gada 22.maija rīkojumu Nr.10-p DV „Par darba grupas izveidi normatīvo aktu izstrādei, kas paredz rezerves karavīru tiesības strādāt ar valsts noslēpuma objektiem” izveidota darba grupa.
4.	Cita informācija	3.punktā minētās darba grupas ietvaros secināts, ka normatīvie akti neierobežo rezerves karavīru tiesības strādāt ar valsts noslēpuma objektiem, bet rezerves karavīru pārbaudei nepieciešami papildu resursi, kurus cita starpā var iegūt vienkāršojot personu pārbaudei iesniedzamo dokumentu apriti.

II. Tiesību akta projekta ietekme uz sabiedrību, tautsaimniecības attīstību un administratīvo slogu		
1.	Sabiedrības mērķgrupas, kuras tiesiskais regulējums ietekmē vai varētu ietekmēt	Valsts drošības iestādes, valsts un pašvaldību iestādes, kuru nodarbinātie veic darbu ar valsts noslēpumu, tajās skaitā Nacionālie bruņotie spēki, to karavīri, zemessargi, civilie darbinieki, rezerves karavīri, kā arī komersanti, kuriem nepieciešams industriālās drošības sertifikāts, un to darbinieki.
2.	Tiesiskā regulējuma ietekme uz tautsaimniecību un administratīvo slogu	Projekta mērķis ir samazināt administratīvo slogu dodot iespēju institūcijām ar valsts drošības iestādēm komunicēt elektroniski, tajā skaitā izmantojot institūciju iekšējo personāla vadības vai cita veida informācijas sistēmu. Tāpat arī paredzēts novērst dublēšanos valsts drošības iestāžu darbībā, izsniedzot personām 1.kategorijas speciālās atļaujas pieejai sevišķi slepeniem valsts noslēpuma objektiem.
3.	Administratīvo izmaksu monetārs novērtējums	Tā kā Projekts paredz sadarbības formas izvēles iespējas, institūcijām individuāli vienojoties ar kompetento valsts drošības iestādi par abām pusēm pieņemamāko informācijas apmaiņas kārtību, tad Projekts nerada tiešas papildu izmaksas. Administratīvās izmaksas var būt saistītas ar iekšējo personāla vadības sistēmu ieviešanu vai pielāgošanu, lai nodrošinātu minēto informācijas apriti, tomēr šādi izdevumi radīsies tikai pie nosacījuma, ja institūcija šādu sistēmu vēlas ieviest, lai tādējādi mazinātu administratīvo slogu, ko rada informācijas aprite, neizmantojot elektroniskās informācijas sistēmas.
4.	Atbilstības izmaksu monetārs novērtējums	Nav

5.	Cita informācija	Nav
----	------------------	-----

III. Tiesību akta projekta ietekme uz valsts budžetu un pašvaldību budžetiem		
Projekts šo jomu neskar		
IV. Tiesību akta projekta ietekme uz spēkā esošo tiesību normu sistēmu		
1.	Saistītie tiesību aktu projekti	Nepieciešams veikt grozījumus Ministru kabineta 2004.gada 26.oktobra noteikumos Nr.887 „Valsts noslēpuma objektu saraksts” attiecībā uz aptaujas lapām nosakāmo klasifikācijas pakāpi.
2.	Atbildīgā institūcija	Aizsardzības ministrija
3.	Cita informācija	Nav

V. Tiesību akta projekta atbilstība Latvijas Republikas starptautiskajām saistībām		
Projekts šo jomu neskar		

VI. Sabiedrības līdzdalība un komunikācijas aktivitātes		
1.	Plānotās sabiedrības līdzdalības un komunikācijas aktivitātes saistībā ar projektu	Nav
2.	Sabiedrības līdzdalība projekta izstrādē	Nav
3.	Sabiedrības līdzdalības rezultāti	Nav
4.	Cita informācija	Nav

VII. Tiesību akta projekta izpildes nodrošināšana un tās ietekme uz institūcijām		
1.	Projekta izpildē iesaistītās institūcijas	Institūcijas, kuras veic darbu ar valsts noslēpuma objektiem
2.	Projekta izpildes ietekme uz pārvaldes funkcijām un institucionālo struktūru. Jaunu institūciju izveide, esošu institūciju likvidācija vai reorganizācija, to ietekme uz institūcijas cilvēkresursiem	Jaunu institūciju izveide vai esošu institūciju likvidācija nav nepieciešama. Mainoties dokumentu plūsmai, iespējama institūciju restrukturizācija.
3.	Cita informācija	Nav